

თვა ლანჩავას იმედიანი სტარტი

6 ბარტი რჩება სინგაპურში მიმდინარე 16 წლამდე ასაკის მოკლდარავე გოგონათა მსოფლიო ჩემპიონატის დამთავრებამდე.

იკრიზავიან თლივანიური ჩამოივინი

ორშაბათს, 11 ივნისს, 14 საათზე, ტანვარჯიშის უმაღლესი სპორტული დახმარების სკოლის შენობაში (ხანაპირზე) დანიშნულია საპარტოვლო ოლიმპიური ჩემპიონთა კლუბის წევრების შეკრება.
ოლიმპიური ჩამოივინთა კლუბი.
 ქართველი ოლიმპიური ჩემპიონთა კლუბის წევრების შეკრება.

ცანუხრა — ნოკაუხრი

სსრ აპეზირის უმაღლეს საბჭოში მეორე წაკითხვით მიმდინარეობს „ბეჭდვითი სიტყვისა და ინფორმაციის სხვა მასობრივი საშუალებების კანონის პროექტის განხილვა.“ უკვე დამტკიცებული პირველი მუხლი, სადაც ჩაწერილია, რომ „მასობრივი ინფორმაციის ცენზურა დაუშვებელი“.

გუშინ კანონის პროექტის განხილვა გრძელდებოდა.

თვის მონაგარი

პარდოვისთვე — გამარჯვებუბის თვე

ამჟამად ჩვენი რუბრიკის განხილვა პარტოვლო ძიუდოისტების მიღწევებით გვიხდება, თუმცა მათი მონაგარი არ არის ისეთი შთამბეჭდავი, როგორც წინა თვეებისა იყო. მაინის-ფრანკფურტში გამართულ მსოფლიო ჩემპიონატზე ხუთი ქართველი მოჭიდვე გაემგზავრა, მაგრამ, სამწუხაროდ, ხუთივე უოქროს შედეგობდ დაჯიბრუნდა. ამირან ტრეტიაშვილმა (60 კგ), კობა კურტანიძემ (95 კგ) და დავით ხახალაშვილმა (ახლოსტური კატეგორია)

მხოლოდ ბრინჯაოს მედლები მოიპოვეს. ეს შედეგი არ აღაფრთოვანებს გამარჯვებებს შეჩვეულ ძიუდოს პარტოვლო გულშემატკივრებს, მაგრამ მსოფლიო ჩემპიონატი მაინც მსოფლიო ჩემპიონატი. განსაკუთრებით აღსანიშნავია ახალგაზრდა-დ. ხახალაშვილის წარმატება, რომელმაც ტოლი არ დაულო გამოცდილ, ტიტულოვან მეტოქეებს და სამეულში მოხვედა. ძიუდოისტების წარმატებული გამოხვლის ერთგვარ კომპენსაციად

შეიძლება ჩაითვალოს ახალგაზრდა თავისუფალი სტილით მოჭიდვეთა ბრწყინვალე გამარჯვება საქავშირო სპარტაკიდაზე, რომელიც გორში ჩატარდა. ჩემპიონები გახდნენ მალხაზ მხიფი, დავით პოლოხანი, გოგიტა ხახალაშვილი, ალექსანდრე კანიაშვილი, ლუკა კობია და ზურაბ ლოლაშვილი. წარმატება წარმატებად, მაგრამ თერთმეტ წონით კატეგორიაში თუ 6 ოქროს ქართველი სპორტსმენები მოიპოვებდნენ, ამას უკიდურესი ოპტიმისტიც ვერ იფინანსარტყვევებდა. საპარტიადის ვერცხლის მედალი მოიპოვა გიორგი ტორჩინავამ, ბრინჯაოსი — კახაბერ შოშიტაშვილმა. საერთო გუნდურ ჩათვლაში კი ჩვენი ნაკრები პირველ ადგილზე გამოვიდა და მთელი 114 ქულით გაუსწრო მთავარ კონკურენტს — მოსკოვის გუნდს.

ვარდობისთვე ქართველი აკრობატებისა და ბატუისტების ტრიუმფით აღინიშნა. ჭერ პოლონეთში გამართულ ხერთაშორისო ტურნირიდან „გაზაფხული-90“ მედლებით დაჯიბრუნდნენ ჩვენი აკრო-

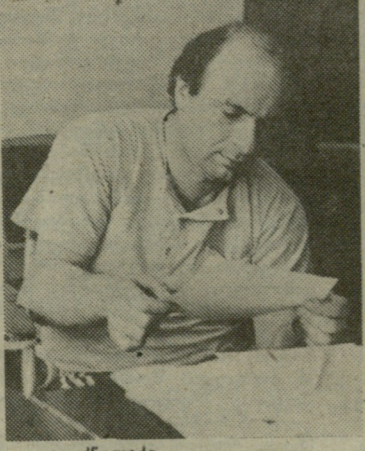
ბატები. ვერცხლის მედალს დაუფლა ვია ხეთაგური, ხოლო, წველითა ასპარეზობაში თამარ ბეროშაშვილმა და თინათინ ვარდიძემ ბრინჯაოს მედლები მოიგეს. შემდეგ ვორონევი იასპარეზეს ჩვენმა ვოგობიქებმა შესანიშნავად. ჩაუფურ ვარჯიშში პირველი იყო თბილისელთა ტრადიციული ტრიო — ნატალია ანისიშვილი, ინგა ვიორგობიანი და ირმა ოვოიანი. ქალებს არც ვაუბია ჩამორჩნენ და ჩაუფურ ვარჯიშში ჩემპიონები გახდნენ ეზარ აბუაშვილი, დიმიტრი ქარტოზია, ვაჟა არაყიშვილი და ნიკოლოზ შეველიძე.

თუ რუსულდან ზოფერიას გამარჯვება არავის გამკვირვებია საქავშირო თახის გათამაშების მეორე ეტაპზე, თბილისელი ბატუისტების ანა დოლონაძისა და ლია ბენდინაშვილის მიერ მოიპოვებული მეორე ადგილი წველითა თანრიგში მოულოდნელი იყო. რ. ხოფერიამ კიდევ ერთი მედალი, ოღონდ ამჯე-

იხ. გვ. 4 გვ

სიყვარულით ქრისტესმეიარით...

ცოტა ხნის წინ თითქოს არც ვიცოდით ინვალიდთა არსებობის შესახებ. ისინი მარტონი იყვნენ თავიანთ უმძიმეს ხვედრთან. ჩვენსავ თვეში ჩაკეტილებს არ გვახ-

სოვდა, რომ არიან ადამიანები, რომელთაც თანადგომა სჭირდებათ. სხვა ტაძრისკენ — სიყვარულის ტაძრისკენ მიდიოდა მამის ჩვენი გზა. იმ ტაძრისთვის უცხო იყო თანადგომა, სიყვარული, მოწყალება. თავად შეგვახსენეს თავი. ჩვენი კორესპონდენტი ესაუბრა ჩვენიდა ფიქტურულად სპორტული ფედერაციის პრეზიდენტს გიორგი თელიძეს.
● ბატონო გიორგი, როგორ განიდა თქვენი ფედერაციის შექმნის იდეა?
 — 1975 წელს ხერხემალი დაგიზიანდა. ცოტა რომ მოეჭოზინდი, მოსკოვში წავიდი სამკურნალოდ, სადაც მრავლად ვნახე ჩემებრ ტეტრაპარეზით დაავადებულ ადამიანებს. მათგან შევიტყვე, რომ ისინი საკავშირო საზოგადოების შექმნას აპირებდნენ. ჩვენი ინტერესები დავმთხვა ერთმანეთს. მაგრამ ეს ყველაფერი ეგრეთ წო-

იხ. გვ. 2 გვ

დასანუხისთვის 10 ათასი მანეთი

სპორტსაზოგადოება „დინამოს“ რესპუბლიკური საბჭოს თავმჯდომარის პირველმა მოადგილემ ჯ. მიქელაძემ გვაცნობა, რომ სპორტსაზოგადოების საბჭომ საგანგებო თათბირი ჩატარა, რომელსაც ესწრებოდნენ ყველა რგოლის ხელმძღვანელი მუშაკები. მიღებული

გადამწყვეტილება, რომ ინვალიდთა სპორტულ ფედერაციას გაეწიოს სისტემატური დახმარება. ამჟამად ფედერაციის ანგარიშზე „დინამომ“ 10 ათასი მანეთი გადაიტება, შეკვეთილია, აგრეთვე, სპორტული ფორმა, რომელიც ფედერაციის გადაეცემა.

თანაგრძნობა

1 ივნისს თბილისში საბაგირო გზაზე მომხდარი ავარიის შედეგად დაღუპულთა გლოვის დღეს, ჩვენ, აფხაზეთის ფეხბურთელები ჩემპიონატის მონაწილენი, ვიზიარებთ ქართველი ხალხის მწუხარებას და თანაგრძნობას ვუცხადებთ დაღუპულთა ოჯახებს.

აფხაზეთის საფეხბურთო ჩემპიონატის მონაწილე გუნდების ხახალით, ჩემპიონატის მთავარი მხაჯი გრიგორი პოლოხანი.
 7 ივნისი.

„ფინტი პარანუა“

ამ სათაურით გაზეთ „ზარია ვოსტოკას“ 5 ივნისის ნომერში დაიბეჭდა ურნალისტ ზურაბ ტაბატაძის მახალ, რომელიც ეხება საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციისა და ფეხბურთის საკავშირო ფედერაციის ურთიერთობის საკითხებს. გთავაზობთ რამდენიმე საინტერესო ფაქტს ამ წერილიდან.

პარტიველ ფეხბურთის გულშემატკივრებში ერთგვარი ვაოცება და გაურკვეველობის გრძობა გამოიწვია ა. წ. 13 მაისს საქავშირო ტელევიზიის ყოველკვირეულ გადაცემა „ფუტბოლონოე ობოზრენიეში“ სსრ კავშირის ფეხბურთის ფედერაციის თავმჯდომარის ვიარესლავ კოლოსკოვის განცხადებამ იმის თაობაზე, რომ საქავშირო ფედერაცია „სიაშვილებით“ აღიარებს საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციას იმ შემთხვევაში, თუ ეს უკანასკნელი, თავისი საქმიანობის რაიმე რგოლით მაინც, დაუკავშირდება საქავშირო ფედერაციის საქმიანობას (მსაჯების მივლინება სსრკ ჩემპიონატის მატჩებზე, ფეხბურთელების გაშვება ნაკლებ გუნდებში და ა. შ.).

ლობას, ჩვენ მზად ვართ, როგორც თანასწორულელები პარტნიორი, მოლაპარაკება ვიქონიოთ სსრ კავშირის ფეხბურთის ფედერაციასთან ყველა საფეხბურთო საკითხზე და უზრუნველყოთ ამ მოლაპარაკების განუხრულად შესრულება.

სსრ კავშირის ფეხბურთის ფედერაციის თავმჯდომარემ ამ განცხადებით ისეთი სურათი დახატა, თითქოს საქართველოს ფეხბურთის ფედერაცია (სფფ) „გაებტა“ ყველას და ყველაფერს და გააგონებაც კი არ სურს. არაფრისა, რაც საქავშირო ასპარეზობას ეხება.
 ეს აბსოლუტური სიცრუა და გაყვითებულია სპეციალურად, რათა მეცოდნებში შეიყვანოს გადაცემის მრავალრიცხოვანი მაყურებელი.
 საქმე ეს ასა, რომ ა. წ. 19 მარტს სსრკ ფეხბურთის ფედერაციის თავმჯდომარის სახელზე გაგზავნილ დეკლარაციაში საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტი ნ. ახალკაცი გარკვევით წერდა: „...გატყობინებთ, რომ მას შემდეგ, რაც სსრ კავშირის ფეხბურთის ფედერაცია აღიარებს საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის დამოუკიდებ-

21 მაისს საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციამ იგივე წინადადებით კვლავ მიმართა სსრ კავშირის ფეხბურთის ფედერაციის თავმჯდომარეს და მოითხოვა ამ საკითხის განხილვა აღმასკომის სხდომაზე, რომელიც 23 მაისს იყო დანიშნული.
 საპასუხო ტელეგრამა იტყობინებოდა: „...საქართველოს ფეხბურთის ფედერაცია არ არის საქავშირო ფედერაციის წევრი და ამასთან დაკავშირებით თქვენი ფედერაციის სტატუსის განსაზღვრა არ არის სსრ კავშირის ფეხბურთის ფედერაციის პრეროგატივა. იმისათვის, რომ გავმართოთ თანასწორულელებიანი მოლაპარაკება, საქართველოს ფეხბურთის ფედერაცია უნდა გაიღოს სსრ კავშირის ფეხბურთის ფედერაციის წევრი.“

ყოველივე ზემოთქმულიდან გამომდინარე, მკითხველი და „ფუტბოლონოე ობოზრენიეს“ მიერ შეცდომაში შეყვანილი მაყურებელი, ალბათ, თავად მიხვდება, თუ რა პოზიციაზე დგას სსრკ ფეხბურთის ფედერაციის თავმჯდომარე და რა კულთხით უყურებს „თანასწორულელებიანი მოლაპარაკების“ გამართვის საკითხს.

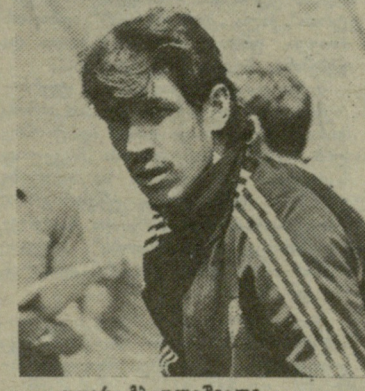
პირველ ადგილზეა ოთარ გჭადლიშვილი

ზაფხული ველოსიპედისტთა საერთაშორისო შეჯიბრებებით გაღატკეპებული დროა, როგორც ჩვენი, ისე უცხოეთში. ჭირ რამდენიმე სიტყვა უცხოეთში გამართულ ტურნირებზე.

პეკინი. სრულიად ჩინეთის სპორტული თამაშების პროგრამაში იყო სპრინტერთა ასპარეზობაც, რომელშიც მონაწილეობდა უცხოეთის ბევრი უძლიერესი ველოსიპედისტი. საბჭოთა კავშირის გუნდი ამ შეჯიბრებაში დაკომპლექტებული იყო 24 წლის თბილისელ ოთარ გჭადლიშვილით, ტალინელი ურმო ვალტერით და ლენინბადელი ოლეგ ბორზუნივით.

უძლიერესი ოთარ გჭადლიშვილი გამოდგა, რომელმაც მოიგო ორივე ფინალური სერია და პირველი ადგილი დაიკავა. მეორე ფინალში კი, რომელსაც ბრინჯაოს პრიზიორი უნდა გამოეგონა, ბორზუნივმა იმარჯვა — მას მესამე ადგილი ხვდა.

რომი. მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე პრესტიჟული მრავალდღიანი რბოლა ფრანგული „ტურ დე ფრანსის“ შემდეგ „ჯირო დ'იტალია“, რომელიც 26 წლის ადგილობრივმა ველოსიპედისტმა ჯანი ბუნიომ მოიგო. ეს მისი პირველი დიდი გამარჯვებაა საერთაშორისო სარბიელზე. შეგახსენებთ, რომ შარშან ბუნია ორივე რბოლაში გამოდგა. „ჯიროში“ 21-ე ადგილი დაიკავა, „ტურ დე ფრანსში“ კი — მეთერთმეტი.

ოთარ გჭადლიშვილი.

მოსკოვი. კრილატსკის ოლიმპიურ ველოტრასაზე დაიწყო საქავშირო თახის გათამაშება საგზა-ტყვილი რბოლაში. ჭკუფურ შეჯიბრებაში პირველი ადგილი მსოფლიოს ოთხგზის ჩემპიონმა კუბი-შეველმა ნაიდედა კიბარდინამ დაიკავა, რიგრიგით სტარტი რბოლა 13,5 კილომეტრზე ნატალია მილიჩინამ მოიგო.

სიყვარულით ქრისტესმეორეობა

(დასასრული)

დებულ უძრავობის ხანაში ხდებოდა და მაშინ უარი გვიტარებს იმ მოტივით, რომ თითქოსდა ინვალიდები საერთოდ არ გვყავდა. არადა, კარგად ვიცოდით, რომ სამკურნალო კავშირში მარტო ხერხემალია და მათი მართლაც 7 მილიონს აღწევდა. გავიდა წლები და „ახალგაზრდა კომუნისტის“ სახელებით შეგვიტყვე, რომ რუსთაველის საზოგადოებასთან ყალიბდებოდა ინვალიდთა ასოციაცია — ასე შევხვედი ზაზა სხიარულიძეს. ჩვენი მუშაობის პირველივე დღეს გამოაკვირა ის პირობები, რომ ბევრი მწვევება ინვალიდთა სპორტისათვის. მე ხომ სპორტთან ვაშორებდი და ინვალიდების ლიდერად ვწარვად განვიცდიდი. მისი კოვში მკურნალობას შევავსოვდი დიდძალი ინფორმაცია საინვალიდო სპორტის შესახებ, რაც დიდდღ და გვეხმარა დამფუძნებელი კონფერენციის ჩატარებაში. აი, მოკლე ისტორია იმისა, თუ როგორ შეიქმნა ჩვენი ფედერაცია.

ყოველივე ახალს თავისი სიბრძნეებით ახლავს. თქვენ რა პრობლემა გაქვთ?

მართალი ბრძანდებით. ჩვენ არაფერს ვაკეთებდით, ერთი რომ, საინვალიდო სპორტს სპეციალური აღჭურვილობა უნდა ჰქონოდა. შესრულდებული პრობლემა სჭირდება, თუ ვინც ამ საკითხში ოპტიმისტები ვართ. ძირითადი პრობლემა — მრევლია. საბჭოთა ინვალიდები სასოწარკვეთილებში არიან ჩავარდნილი და მათი ამ მდგომარეობიდან გამოყვანა ყველას უპირველესი ქრისტიანული მოვალეობაა. არც ერთი ცოცხალი არ არის ისეთი მძიმე, როგორც სასოწარკვეთილებსა. მას ხშირად თვითკვლევლობაში მივყავართ. ჩვენი მიზანია ამ უდიდეს ცოდვაში ჩავარდნას ავაკლოთ ინვალიდები, დაუბრუნოთ ცხოვრების

ხალისი, სიცოცხლის სიყვარული, ჩვეულებრივ მომავლის რწმენა და გავაზიანებთ. სპორტი კი ამას მიღობს და დავეცხმარება. მეშინია, ვაითუ, ჩვენი კომპლექსებით დამძიმებულმა ინვალიდებმა ვერ დასძლიონ ფსიქოლოგიური ბარიერი და არ მოვიდნენ ჩვენთან. აი, ჩვენთან მოსვლის შემდეგ კი... ერთ ამბავს ვიამბობთ: რამდენიმე დღის წინ ერთ ბიჭი მოვიდა ყავარჯნებით, ფეხის ამბუტაცია და სკოლაში ჰქონდა. დაგვარდა, ისეთ რამეს გიჩვენებთ, არასოდეს რომ არ გინახავთო. მართლაც, თვალის დახამამებაში ყირამალა დადგა და ხელზე სიბილი დაიწყო. აი, რას ნიშნავს რწმენის დაბრუნება. თუ გავაღვივებ იმედი, რომელიც, მჭერა, საღივ გულის სიღრმეში აქვთ ჩვენი ინვალიდებს, ყველა პრობლემა გადაიჭრება.

საბჭოთა ინვალიდები ახსენებთ პარდაპირ ბედის არჩენია — ინვალიდებიც, თუ კი ისინი საბჭოთა არიან, განსხვავდებიან სხვა ქვეყნის ღვთის შეიღებისგან. რაში ვლენდება ეს განსხვავება?

უფრო სწორი იქნებოდა გვეკითხა: რით გამოიჩენიან უცხოელი ინვალიდები ჩვენებისგან? იმით, რომ მათ დაინვალიდების შემდეგაც პიროვნებად თვლიან, ყველანაირი პრობლემა აქვთ იცხოვრობს იმე, როგორც ჩანს მრავლები ცხოვრობენ და უფრო უკეთესადაც. ერთხელ ქუჩაში საინვალიდო ეტლში მჯდომი კაცი ვნახე. გამოველოდებოდი, დასავლეთში რომელი ინვალიდია აღმოჩნდა. თეატრალური ფესტივალის ტარდებოდა და მივლოცე იყო ჩამოსულა... ხელით სმარიავი საკუთარი ავტომობილით. იგი ისეთსავე ჩემთვის ასრულდება, რასაც ჩვეულებრივი ჩანს ჩვენი ადამიანი შესარულეს. მისგან გავიგე, რომ, მაგალითად, ფედერაციულ გერმანიაში თუ კაცი დაინვალდება და ვერ შეძლო იმ სამუშაოს გავრ-

ძელება, რასაც ადრე ასრულებდა, როგორც კი რეაბილიტაციის ციკლს გაივლის, სახელმწიფო ვალდებულია დაემსახუროს იმ სამუშაოში, რისი შესრულებაც მას ძალუძს. ბენსია იქ დამამტერებლად მიანიხთ. ინვალიდ სპორტის და თავის თავს ინახავს. სახელმწიფო კი ვალდებულია დაფაროს მისი ხარჯები, ვთქვათ, მოსამსახურის დაქირავებისათვის 200-დან 500 დოლარამდე. ჩვენთან კი საინვალიდო წინაპი ვიწვევს — „რომისმისუნიარო“; მოწყობებისათვის მოგვადებენ 75 მანეთს და, ყველა პირობას გიქმნიან, რომ იქვე არარა.

სიტყვა „მოწყალეობა“ რადიც დამამტერებლად აღიქვით. ნუთუ არ ვინაიათ, რომ ისეთი ცნებებია, როგორცაა „ქველმოქმედება“, „მოწყალეობა“, „თანადგომა“ კვლავ ცოდვები და მოქმედებებ. ვინა ამ ქველმოქმედების იმედით არ „დაფუძნდები“?

მეხარია, როგორ შეიძლება, არ დაინახო კეთილი თვალები, ვერ იგრძნო თბილი გული და ადამიანის სიყვარული. როგორ შეიძლება, დაივიწყო სოცურუნველყოფის მინისტრის ვილი კაპარავის სიყვარული, რომელმაც ახალშექმნილ ფედერაციის პირველმა ვადმოგვირცხა 6000 მანეთი, მუდმივად ვგრძნობთ სხვადასხვა სპორტული საზოგადოებების თანადგომას. ყოველდღიურ მუშაობაში მხარში ვგვიდგას საქართველოს სპორტსაბჭოს თავმჯდომარე ნუგზარ ენდელაძე. სწორედ მისი და საქართველოს ტელერადიო კომიტეტის თავმჯდომარის არჩილ გოგვილას დახმარებით ვესურს საქართველოს ტელევიზიაში საინვალიდო სპორტის სპეციალური რედაქცია ჩამოყალიბდეს. ასეთი გადარება, სახელმწიფო რედაქციაში არაფერი

ვთქვით, უკვე არსებობს ლიტვაში. კერძო რამდენჯერმე აწვევებენ ვარჯიშებს სხვადასხვა სახის ინვალიდებისათვის. ეს აუცილებელია, რათა ინვალიდებმა იწამონ, რომ ვიღაცა ზრუნავს მათზე. ახლა კი იმის შესახებ, რატომ წარმოვთქვი ასეთი ცინიზმით — „მოწყალეობა“. ჩვენში ეს სიტყვა მათგანობას გამოთარბობს. მაგალითად, მოეწევა „ინვალიდთა მოწყალეობის შობაობა“; გამომუშავებული თანხა კი ჩაერთვება „სოცურუნველყოფის რაიონულ განყოფილებებს, რომელთაც ინვალიდები ოპოზიციაში ვუდგავართ. ვფიქრობთ, რომ გამომუშავებული თანხა მთლიანად უნდა გადამწილდეს საქველმოქმედო საზოგადოებებზე. რა დასამალია, სახსრები გვეკირდება, თუნდაც იმიტომ, რომ საინვალიდო სპორტი მეტ ხარჯებს მოითხოვს. სოცურუნველყოფის განყოფილებაში შესული თანხიდან კი ინვალიდებზე კარგები ვაიცი, ნუთუ არ სჯობს, ეს სახსრები მთლიანად ერთ დიდ კეთილ საქმეს მოხმარდეს.

თქვენს წინაშე ახლა ბავების პრობლემაც აღება, ინვალიდებს, დამათანებობთ, ვაცილებთ კომფორტული ბავები ესპორტობით. რისი იმედი გაქვთ?

მთავარია, ინვალიდები მორევენი ჩვენთან. ბატონი ნუგზარ ენდელაძე ყველანაირი დახმარებას დაგვპირდა. მაგრამ, ხომ უნდა ვიცოდეთ, რამდენ კაცს სურს ცურვაზე სიარული, რამდენს — ქიდაობაზე. მე, მაგალითად, ცხენოსნობას მინდა დაგებურდღ და მოვითქვებლივ მაქვს როგორ უნდა გავაკეთო უნაზარი. ზაზამ, მაგალითად, მაიაკოვსკი პირველი ვარჯიში ჩაატარა, ფეხბურთის მეკარეობა აქვს ოცნებად ქცეული. რატომ უნდა ვიყოთ მოკლებული ასეთ სიამოვნებას, თუ ამისი სურვილი გვაქვს.

სამომავლო გეგმებზე რას

იკვებ? — წამოიღვივოთ, რომ ყველაფერი გაქვთ: — ბავებიც, ეტლებიც, საინვალიდო სპორტისთვის საჭირო მოწყობილობაც და მრევლიც გვაქვთ... შემდეგ?

შემდეგ ყველაზე დიდი და მნიშვნელოვანი ეტაპი დაიწყება ჩვენი საქმიანობისა. მსოფლიო ორგანიზაციაში ვაპირებთ გაერთიანებას. უკვე ვეძებთ საამისო კონტაქტებს სხვადასხვა ფედერაციებთან. ევლისში, საფრანგეთში ტარდება ევროპის ჩემპიონატი საინვალიდო სპორტულ თამაშებში. სწორედ მაშინ ვაშუქვთ პირველად საზღვარგარეთ. მჭერა, ჩვენები მივწვევს წარმატებებს. ჩვენთან ერთად იქნება ბატონი ნუგზარ ენდელაძეც; მისი ავტორიტეტი და გვეხმარება საერთაშორისო ფედერაციებთან შემდგომ ურთიერთობებში. თუმცა ისიც ვიცი, რომ ცენტრი არც ინვალიდებთან იქნება თავისი ჩვეულ სტიკებს. მსგავსი რამ ჩვენი ჩაიღონეს ბალტიისპირეთა წინააღმდეგ.

ბატონი გიორგი, ეს ჩვენი პირველი საუბარია. იმედი, კონტაქტები გადამდგება. აშკარად კი რას ეტყობოდა „ლელოს“ მკითხველებს და თქვენს მრევლს?

ადამიანებო, გიყვარვართ ერთმანეთი ქრისტესმეორეობით! როცა ინვალიდს დაინახავთ, შეიცავით თავი, ნუ მიჩურდებით, ნუ ატყენთ ისედაც ნატუი გულს. ინვალიდებო, ჩემთვის განსმარებულზე კიდევ უფრო განსმარებულნი, სახარება გვამცხობს: „მოგეტყვით თქვენ შეცოდებანი თქვენებში“. ჩვენი ღვთის მადლით ვართ ცხებულნი და ინვალიდობა, რომელიც ჩვენი ზეცური მამა ბრძანებს, სასუფეველში შესვლას ნიშნავს. დასძლიეთ ეშმაკი, დასძლიეთ სასოწარკვეთილებსა და მოდიეთ ჩვენთან. აქ ძალიან ღამაში, შინაარსიანი ცხოვრება გელოთ.

ეხაუბრა ინგა ჩხევიძელი.

„სიყვარულად“ ნახანს...

წლიანი სიბნელეში გამოწყვდელისთვის სინათლის ხილვაზე მეტი სასწაული რა უნდა იყოს! აქამდე ნახან-განცდილობა შეიღებით, როგორც, მართლაც, სამოთხეს ჰგავდა, აქ ყოფნა კი სასწაულს. კაბუჯ თბილისელ მორაგებებზე მოვახსენებთ, ახლანდელი იტალიაში რომ ისაპარეხეს, ოღონდ ჯერ ცოტა მოსწონდა და იფიქრებდა — ამ „ნამამალა ნათქვამი“ შესავალი ხომ არაა — ვამარტობდაც სჭირდება.

ურთიერთობის იმ სისტემაში, როცა ერთი უმრავლესობას თითქმის ქვეით ელაპარაკება და თან ურცხვად უცხადებს — ჩემიარები იყავით და ჩემს დარკულზე იცეკვითო, ყველა ვატყვია და, ჩვენი ყმაწვილი მორაგებები და მათი მწვრთნელები რა გამოხატვის იქნებოდნენ.

დიდი ხანია ვიცნობ თბილისში ბავშვთა რაზმის ერთ-ერთი პირველი კერის, ამჟამად ქალაქის სახალხო განათლების სამმართველოს რაზმისა და კენტურთის სპორტული სკოლის საქმიანობას, ამ სკოლის აღმწოდელ-ალსაზრდელთა ლიხინიციცი და ვასკარიც — მრავალრიცხოვან საქალაქო, რესპუბლიკურ და საკავშირო ტურნირებში მიღწეულ წარმატებებსა და დღემდე მოუწყვრავებულ საწვრთნელ-სათამაშო მოედანს ვეულისხმობ — ერთი სიტყვით, მოსაგონარი ბევრი მაქვს, მაგრამ აქაურ მორაგებებთან დაკავშირებული ერთი თითქოსდა უნიშვნელო დეტალი, „ნახანზღობის“ მიუხედავად, ჯერაც არ გავფერმკრთალბულა მენსორებში.

რამდენიმე წლის წინათ თბილისში კაბუჯ მორაგებთა საკავშირო ტურნირის ფინალური ეტაპი ტარდებოდა. ჩვენი რესპუბლიკის ლიხინებას ამ სკოლის მოსწავლეებზე იცვდნენ. მოგხსენებთ, რესპუბლიკის ლიხინების დაცვა ზოგჯერ მხოლოდ სპორტსმენების ამა თუ იმ ტურნირში გამოხატვის სინთიმად იმარება, მაშინ კი ამ სიტყვებმა რეალური შინაარსი შეიძინა — ერთ რამედ ღირდა ჩვენი ბიჭების ლალი, აზარტული, იმპროვიზებული თამაშის ყურება. ტანად, ლიხინერ, ძალისმიერი სტილით მოთამაშე თა-

ნატოლებთან ბრძოლა იოლი არ ვახლდათ, მაგრამ ბუნებრივად სიმკვირცხლად და საზრიალობად თავისი გაიტანა — თბილისელებმა ყველა მეტოქე პირწინდად დაამარცხეს. მათი წარმატებით გულმოცემულმა ვადაფიქრებ ტურნირზე საგანგებოდ მოვლინებულ კაბუჯთა საკავშირო ნაკრების ერთ-ერთ სელექციონერს გამოვლამარაკებოდი. რამდენიმე ზოგადი ხასიათის შეკითხვის მერე ჩემთვის ყველაზე საინტერესო საკითხის გარკვევას შევეცადე — იმედია, თქვენს ბლოკატში ჩვენი ბიჭების გვარებიც ჩაინიშნებოდა, — ვკითხე. „იცით, რა! — მიპასუხა, — ცხადია, ასეთი მოთამაშეებიც („გორვიკი“, „ზუსტად ასე თქვა) გვეპირდება, მაგრამ საქმე ის ვახლავთ, რომ...“ ამისთანა შეხვედის მერე სრულიად დავკარგე ამ კაცთან საუბრის ხალისი და მხოლოდ ზრდილობისთვისღა მოვიმძინე ლექცია იმაზე, თუ როგორ ვაიზარდა დატვირთვები თანამედროვე სპორტში და, კერძოდ, რაგბში — ამ ლიხინერთა და მამაცთა სახეობაში, როდენ მნიშვნელოვანია ადრეული სპეციალიზაცია, სასელექციო მუშაობის წარმართვა ბავშვთა ანთროპომეტრიული მონაცემების გათვალისწინებით, მათი ნორმატიული ტესტირება და საფუძვლიანი ფუნქციონალური მონაზადება და ა. შ. ერთი სიტყვით, ამ კაცის პასუხში იმედი ვადამეფურა — კაბუჯ მორაგებთა ნაკრების სელექციონერი ნიჭიერი, ამ თამაშისთვის დაბადებული ყმაწვილების აღმოჩენით კი არა, „სარაგბო წვევამდებებს“ შეკრებით იყო დაინტერესებული. და მაინც, საკუთარ თავზე უფრო გავაზრდი — რამ ამამჩატა, სხვა რა პასუხს ველოდი, რად მიწიდა იმის ახსნა, რაც ცხადზე უცხადესი ვახლდათ — ამგვარი „ნამცნებო მოდგომით“ აღზრდილი ჩრდილოელი ყმაწვილები, მართლაც რომ „სადესანტო რაგბის“ თამაშობდნენ.

ის ბიჭები არაფერში ტყუილდენ — როგორც შეეძლო და ესწავლიდნენ, ისე თამაშობდნენ. უბედურების სათავე მათი დამრიგებლების სხვისთვის ქუცის სწავლების დაუოკე-

ბელი ქვინი ვახლდათ. თუ გასურთ ჩვენი კეთილგანწყობა დაიმსახუროთ, რამდენიმე თქვენებურსა საერთაშორისო სარბიელზე თამაშის უფლებები მიეცეს, ვაკეთებთ ის. რასაც დაგვაგებთ! — ეს სიტყვები, იქნებ, არასოდეს თქმულა, მაგრამ მათი საქციელი სწორედ ამას მეტყველებდა. გამოხავალი სად იყო, თორემ ამ ახირებას ყურს ვინ ათხოვებდა?! „ცენტრის“ ძალი „პერიფერიის“ აღმართს ხნავდა, უნდა დამორჩილებოდა და გეთმინა, ბევრი რამ გეთმინა...

თუნდაც ეს საკავშირო ტურნირები: არც თუ იშვიათად იმ დროს დაინიშნული, როცა ყინვა ძვალ-რბილი იტანს, სასტუმროს ნაცვლად სკოლებსა და საერთო საცხოვრებლებში დაბინავება, უწყისობა, უსუფთობა, მსაჯებისა და მკურნებების „კეთილგანწყობა“, გაუდუმებთ იმის უხესენება, რა შეიძლება და რა არა...

და ყოველივე ამის მერე იტალია... ბავშვები სიზმარით იხსენებენ ყველაფერსო, — მოთხროს მხოლოდებმა, რაგბისა და კენტურთის სპორტსკოლის დირექტორმა ბათუ კელი შტოლიმა და კინორეჟისორმა ირაკლი ბერიძისკიმ. აი, ფრაგმენტები იმ „სიზმრისა“, რომელსაც ახსნა ნამდვილად არ სჭირდება: მატარებელს „მოსკოვი-რომი“. ტონიო გურბასთან ერთად მგზავრობა. ცნობილი მწველარი და კინორეჟისორი გი ყურადღებას არ აკლავს თბილისელ კაბუჯებს. თან ზუმრობს: ქართველებთან, თანაც მორაგებებთან

რის დროში გამოეფინათ. ბიჭების მოთხოვნით, შეცდომა უნდა გასწოროს — ქართული სამფრთხვიანიც გამოხატა, ესენი რუსები არ გავლობით, ქართველები არიანო.

სიზმარი სიზმარად, მაგრამ, მოგხსენებთ, სპორტული შეჯიბრება იმისა, რომ ქულები თვალს. დიდებს ეხება საქმე თუ პატარებს, ჩვენი ეს უცილობელ შემართებულ ითვლება. უცხოეთში კი ასე ფიქრობენ და სწორადაც იქცევიან: მზარდ სპორტსმენს, უპირველეს ყოვლისა, თამაშს ასწავლიან, თამაშით ზრდიან („თამაშში“ ამ სიტყვის ნამდვილ, განუზოგადებელ, „პირველქმნილ“ მნიშვნელობას ვეულისხმობ), ქულის მოსაპოვებლად ბრძოლას კი თანდათან აჩვენებ, გამონაკლისი არ ვახლდათ როგორც გამოართული ეს ტურნირიც, მართლეს რად ღიოს, როგორ მოქმედებდნენ მზარევი თამაშის დროს: თუ არ ბიჭები მზარდს წესის არცოდნას ამ დარგვევას შეამჩნევდა, „დამნაშევსთან“ მივლოცდი და ესტრატეგულით ან მოქმედების იმტაციით უხსნიდა, როგორ უნდა ეთამაშა სწორად.

ტურნირმა თავი მოუყარა იტალიის, ინგლისის, საფრანგეთის, ტანგანის, უელსისა და საქართველოს 32 გუნდს. იმ რამდენიმე გუნდს შორის, რომლებიც სხვებზე უკეთესად აღიარეს, ჩვენი გუნდი, თბილისის „ლელოს“ დასახელებს. კაბუჯ ქართველებს მორაგებებმა როვიგოში ექვსი მატჩი გამოართეს. „მზარულზე“ (8:0 და 10:0) დატოვეს“ რომის „ლოცი“ და იტალიის ქალაქ ბადოს გუნდი, ანგარიშით 6:4 დაამარცხეს ინგლისის „ოლდ ველბერტინი“, წააგეს ტრევიზოს „ბენეტონი“ და ფრედ დაამთავრეს შეხვედრები პალუელ (3:3) და ტივანელ (0:0) თანატოლებთან. მიუხედავად რაგბისთვის უჩვეულო ნულტან ანგარიშისა, ეს უკანასკნელი შეხვედრა ტურნირის საუკეთესო მატჩად აღიარეს. თბილისელი მზარების საუკეთესო საზღვარგარეთულ გუნდად დაასახელეს და ვერცხლის თასით დაჯილდოვეს.

თ. შენგალია.

საუბრა: თბილისის „ლელოს“ კაბუჯი მორაგებები და მათი მწვრთნელები — მიხეილ ბენიაშვილი (მარცხენი) და ფარსმან ვაბაძე.

მსოფლიო ჩემპიონატი

გაშინ სახიზომო ბაისნა 1990 წლის მსოფლიოს საფეხბურთო ჩემპიონატი

მსოფლიო ჩემპიონატების გახსნა ტრადიციულად უდიდესი ზარ-ზეიმის, აღმავლობისა და სპორტული აქტიურობის ვითარებაში ხდება. გამონაკლისი, რა თქმა უნდა, არც XIV გათამაშება იყო.

იმ ტრადიციას, რომ მსოფლიო ჩემპიონატის გახსნის პირველ მატჩში აუცილებლად მონაწილეობს წინა გათამაშებაში გამარჯვებული. ფეხბურთის საერთაშორისო ფედერაციამ 1974 წელს ჩაუყარა საფუძველი და საინტერესოა ერთი რამ: მხოლოდ 1982 წლის გათამაშებაში შემოღებული მოპოვება ერთ-ერთმა მხარემ. კერძოდ, ბელგიელებმა ანგარიშით 1:0 დაამარცხეს ჩემპიონი — არგენტინის გუნდი. სხვა სასტარტო შეხვედრებში არც გამარჯვებული გამოვლენილა, არც ბევრი ბურთი გატანილა, კერძოდ, 1974 წელს ბრაზილიისა და იუგოსლავიის გუნდების შეხვედრა დამთავრდა ფრედ. — 0:0, 1978 წელს ასევე ფრედ ითამაშეს გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკისა და პოლონეთის გუნდებმა — 0:0. 1986 წელს იტალიისა და ბულგარეთის გუნდებმა ფრედ დაამთავრეს შეხვედრა — 1:1.

ამიტომაც, თუნდაც ამ თვალსაზრისით იყო საინტერესო გუნდები, რომელიც ერთმანეთს შეხვდნენ (მილანში) მსოფლიო ჩემპიონი არგენტინა და აფრიკის წარმომადგენელი კამერუნის ნაკრები.

ჩემპიონატი დაიბრუნა

დაიბრუნა მსოფლიო ჩემპიონატის მონაწილე გუნდების ბოლო საკონტროლო შეხვედრები, რეპეტიციები დასრულდა.

საბჭოთა ფეხბურთელებმა იტალიის საკონტროლო დაბა ჩოკოში საწვრთნელი შეხვედრა გამართეს ადგილობრივ სამოყვარულო გუნდთან და გაიმარჯვეს ანგარიშით 6:0. ორი ბურთი გაიტანა ბოროდუქმა, თითო — ბესონოვმა, იარემჩუკმა, ბროშინმა და დობროვოლსკიმ. საკონტროლო შეხვედრები გამართეს სხვა გუნდებმაც. გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის ნაკრებმა ანგარიშით 13:0 დაამარცხა სამხრეთ ტიროლის ნაკრები, რუმინელმა ფეხბურთელებმა მოუგეს იტალიის „ანდრიას“ — 4:2. ინგლისელები შეხვდნენ მეორე და მესამე დივიზიონების კლუბებიდან შედგენილ სარდინიის ნაკრებს და გაიმარჯვეს ანგარიშით 10:2. ბელგიელებმა ბრიუსელში მიიღეს პოლონეთის გუნდი და ფრედ დაამთავრეს თამაში — 1:1. ბელგიელებთან ბურთი გაიტანა ემერსმა.

მწვრთნელმა გი თისმა ცენტრალურ მცველებად პირველ ტაიმში ათამაშა კლისტერის და ალბერტი, ხოლო მეორეში — დემოლი და გრიუნი.

ურუგუაელი ფეხბურთელები ქ. ბრეშიაში შეხვდნენ ადგილობრივ კლუბს, რომელიც იტალიის ჩემპიონატის მეორე დივიზიონში გამოდის და გაიმარჯვეს ანგარიშით 3:0. ბურთები გაიტანეს სოსამ (2) და ფრანჩესკომ. ესპანელებმა სპარანგ-პარტიორად ასევე მეორე დივიზიონის გუნდი აირჩიეს ქალაქ ტრიესტიდან და ასევე გაიმარჯვეს

— 5:1. 2 პურთი გაიტანა ბურტა გენიომ, თითო — კანდრიამ, მიჩელმა და სანჩესმა.

ჩეხეთ-სლოვაკეთის ფედერაციული რესპუბლიკის ნაკრებმა ქ. პისტონაში ითამაშა ადგილობრივ სამოყვარულო გუნდთან და გაიმარჯვა ანგარიშით 7:0. საყურადღებოა, რომ მატჩი 3 ტაიმისგან შედგებოდა, მწვრთნელმა ი. ვენგლოშმა ნაკრების ყველა წევრს მისცა თამაშის საშუალება.

ბრაზილიელებმა ორი შემადგენლობით ერთმანეთთან თამაში არჩიეს. გაიმარჯვა ძირითადმა გუნდმა — 1:0, ბურთი გაიტანა ბეტეტემ.

წარმოვიდგინოთ მონაწილეებს I ჯგუფი

იტალია

აშშ

აშშ

ჩემპიონატის მონაწილეები

ინიჩი იტალიაში გამოვლენა

არაბეთის გაერთიანებული საემიროები

„მოსხა საომარება“ — ასე განაცხადა არაბეთის გაერთიანებული საემიროების ნაკრების მანინ-ლელო მწვრთნელმა, ცნობილი ბრაზილიელმა ფეხბურთის სპეციალისტმა მარია ზაგლომ, როდესაც გუნდმა იტალიის მსოფლიო ჩემპიონატის საგზური მოაპოვა. მწვრთნელის ასეთმა არცთუ ოპტიმისტურმა განწყობამ, გამოიწვია ის, რომ იგი, გაათავისუფლეს ნაკრების უფროსი მწვრთნელის თანამდებობიდან და მის ადგილზე პოლონელი ბერნარდ ბლაუტი მიიწვიეს. ვერც ბლაუტმა გაძლო დიდხანს. ამ პოსტზე, მისი ხელმძღვანელობით გუნდმა თურქეთის ყურეს ქვეყნების ჩემპიონატის გათამაშებისას ვერც ერთი თამაში ვერ მოიგო, ორი წააგო, ორი კი ფრედ ითამაშა და მესამე ადგილი დაიკავა. ამ ფრად მოკრძალებულმა შედეგმა ქვეყნის საფეხბურთო მწვრთნელის ფუნქციის დატოვება გამოიწვია და ბერნარდ ბლაუტიც კვლავ ბრაზილიელმა სპეციალისტმა, ამერად კარლოს ალბერტომ შეცვალა.

არაბეთის ქვეყნების ფინალური ტურნირის წინ არაბეთის გაერთიანებულ საემიროებს არავინ ასახველებდა ფავორიტთა შორის. იტალიის საგზურის ძირითად პრეტენდენტებად მიაჩნდებოდა სამხრეთ კორეის, საუდის არაბეთისა და ჩინეთის ნაკრები გუნდები. სამხრეთკორეელებმა ეს პროგნოზი გამართლეს, მაგრამ ძალზე სუსტად ითამაშა საუდის არაბეთის ნაკრებმა და მეორე ადგილისთვის ბრძოლა საემიროებსა და ჩინეთს შორის გაჩაღდა. პირად შეხვედრაში მთელი მატჩის განმავლობაში ჩინური ფეხბურთელები დომინირებდნენ მინდორზე, პირველი გოლიც მათ გაიტანეს, მაგრამ ბურთის მიწურულს ზედზედ ორი ბურთი გაუშვეს საკუთარ კარში, რის შემდეგაც არაბეთის გაერთიანებული საემიროების ნაკრებს მეორე ადგილის მოპოვების შანსი გაუჩნდა.

ბოლო ტურში ჩინეთის ნაკრები კატარის გუნდს ხვდებოდა, დამარცხდა ანგარიშით 1:2 და იტალიის საგზურიც, სამხრეთ კორეის გუნდთან ერთად, არაბეთის გაერთიანებული საემიროების ნაკრებს ხვდა წილად.

მანამდე კი აზიის დასავლეთ ზონაში, არაბეთის გაერთიანებული საემიროების გუნდმა ასე იასპარეზა: კუვეიტი — არ. გს 3:2, არ. გს — პაკისტანი 5:0, არ. გს — კუვეიტი 1:0, პაკისტანი — არ. გს 1:4. შემდეგ გაიმართა ზონებში გამარჯვებული გუნდების ფინალური ტურნირი: კუვეიტი — არ. გს 1:2, საუდ. არაბეთი — არ. გს 0:0, კატარი — არ. გს 1:1, ს. კორეა — არ. გს 1:1.

ამრიგად, ყველსთვის მოულოდნელად, არაბეთის გაერთიანებული საემიროების ნაკრები იტალიის მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალისტი გახდა. ეს ქვეყანა მეხუთეა არაბულ

ლი სამყაროს სახელმწიფოებიდან, ვინც მსოფლიო ჩემპიონატების ფინალში იასპარეზებს. მანამდე ეს უფლება მოპოვებული ჰქონდათ ტუნისის, ალჟირის, მაროკოსა და კუვეიტის ნაკრებებს. წლებს საემიროების ნაკრებთან ერთად იასპარეზებს ეგვიპტის გუნდიც. ფეხბურთის ბუმი არაბეთის გაერთიანებულ საემიროებში სამოცდაათიანი წლებიდან დაიწყო, მას შემდეგ, რაც მკვეთრად გაიზარდა ამ ქვეყნიდან ნავთობის ექსპორტი. „ნავთობდოლარების“ სიუხვემ და სახელმწიფოს გამდიდრებამ ფეხბურთის ბევრი სპეციალისტი მოიზარდა უცხოეთიდან. პირველი იყო ინგლისის ნაკრების მწვრთნელი ლონ რევი, შემდეგ, წელიწადში 150 ათას გირანქა სტერლინგად, არაბეთის გაერთიანებული საემიროების ფეხბურთის ასოციაციამ მიიწვია ბრაზილიელი კარლოს ალბერტი. ამის შემდეგ ქვეყანაში ფეხბურთის, სამხრეთამერიკული სტილი დამკვიდრდა. 80-იანი წლების მეორე ნახევარში საემიროების ფეხბურთელები თითქმის ყველა აზიური ტურნირების ფინალური შეჯიბრებების მონაწილეთა შორის არიან.

მარია ზაგლო სპეციალურად მიიწვიეს ნაკრებთან სამუშაოდ 1990 წლის ჩემპიონატის შესარჩევი ტურნირის წინ. ამ უკანასკნელმა შემოღობა მარაბების მიღწევა, გუნდის ძირითადი კოხორია მკაცრი, დისციპლინირებული დაცვა, სწრაფი კომბინაციური მოქმედება მიწოდების ცენტრში და ელვისებური კონტრშეტევები. ნაკრების მოთამაშეები არ აძლევენ მეტოქეს დიდ

სათამაშო სივრცეს. ბურთის დაუფლების შემდეგ კი მოკლე და სწრაფი გადაცემებით გადიან დასარტყმელ პოზიციებზე.

კიდევ ერთი ნიშანდობლივი თვისება არაბეთის გაერთიანებული საემიროების ნაკრების წევრებისა არის ის, რომ ისინი ყველანი საშუალო მოსამსახურენი არიან, რაც თავის მხრივ, ხელს უწყობს გუნდში დისციპლინის განხრებულ დაცვას.

ნაკრების კანდიდატები არიან: მერაბები — აბდულ კადრ ჰასანი (27 წლის), მუსხინ მუსაბანი (25), აბდულ ამს მუბარაკი (23); მცველები — ჰალილ განემ მუბარაკი (25), მუჰამედ უბეიდ ხელელი (23), მუბარაკ განემ მუბარაკი (27), აბდულ რაჰმან მუჰამედ აბდალა (27), აბდულ რაჰმან ალხადალი (25), სალიმ რაბია (23), იუსეფ ჰუსეინი (25), იბრაჰიმ შირი (23), ისა მირ აბდელ ნური (22); ნახევარმცველები — აღნან ატ-ტალიანი (26), აბდელ რაზაკ იბრაჰიმი (23), ალი ტანიჯუმა ალი-იხაუი (21), ნასერ ჰამის მუბარაკი (25), ფაჰდ ჰამის მუბარაკი (22), აბდალა სულტან აჰმედი (26), ჰასან აშ-შაიბანი (25); თავდასხმელები — ფაჰდ ჰასან ან-ნუვაისი (23), ფაჰდ აბდელ რაჰმანი (24), აბდელ აზიზ ხაღრი მუჰამედი (28), ჰუსეინ გულუმ ალი (21), ზუნეირ ბაჰიტ საიდი (23).

არაბეთის გაერთიანებული საემიროების ფეხბურთის ასოციაცია ჩამოყალიბდა 1971 წელს, ერთი წლის შემდეგ იგი ფიფას წევრია.

გიორგი შორაძე.

ინგლისელები დააბრუნეს, გაბრუნეს...

იმ ოფიციალურ შეტყობინებას, რომელიც ინგლისურმა კლუბებმა „მანჩესტერ იუნაიტედმა“ და „ასტონ ვილა“ მიიღეს ევროპის საფეხბურთო ასოციაციის კავშირით, სენსაციური უნდა დაეარქვათ. კლუბებს საგანგებო საკანცხადლო ვიდეო მოუვიდათ ევროპის ქვეყნების თავების მფლობელთა და უფუას თასის მომავალ შეჯიბრებებში მონაწილეობის

სთვის. როგორც ცნობილია, ინგლისის გუნდები ევროპული საკლუბო გათამაშებებიდან გააფრთხილდნენ იყენენ 1985 წლიდან ამის გამო, რომ ბრიუსელის „იუიელის“ სტადიონზე მძიმე ტრაგედია მოხდა ინგლისის „ლივერპულს“ გულშემოტივჯართა ხულოგნობის შედეგად. მაშინ 39 მაყურებელი დაიღუპა.

რაც შეეხება ჩემპიონთა თასს, ინგლისელები, რომელმაც წლებს ინგლისის ჩემპიონის წოდება მოიპოვა, ჯერ კიდევ ვერ მიიღეს მონაწილეობას ევროპის ჩემპიონთა თასის გათამაშებაში, ვინაიდან კლუბს დისკვალიფიკაცია აქვს სულ ცოტა 1992-93 წლების გათამაშებად. „მანჩესტერი“ და „ასტონ ვილა“.

თავიანთ განაცხადებს გაგზავნიან 30 თვისამდე, მაგრამ, როგორც ინგლისის საფეხბურთო ასოციაციის წარმომადგენელმა დევიდ ბარბერმა აღნიშნა, ყველაფერი იმაზეა დამოკიდებული, თუ როგორ მოიქცევიან ინგლისელი გულშემოტივჯარები მსოფლიო ჩემპიონატის მატჩებში. თუ მათ გამო იტალიის სტადიონებზე რაიმე ინციდენტი მოხდება, გლისის კლუბების დისკვალიფიკაცია ავტომატურად გააგრძელდება.

